

บทประพันธ์เพลงดุซนิพนธ์: คอนแชร์โตสำหรับแซกโซโฟน
และวงซิมโฟนีออเคสตรา

The Doctoral Music Composition: Concerto for Saxophone
and Symphony Orchestra

ประหยัด สุขจิตรา*¹

วีรชาติ เปรมานนท์²

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา³

บทคัดย่อ

ในการสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงดุซนิพนธ์: คอนแชร์โตสำหรับแซกโซโฟนและวงซิมโฟนีออเคสตราได้รับแรงบันดาลใจจากเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว คือ “เพลงโหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงสำหรับเครื่องดนตรีแซกโซโฟนบรรเลงประชันกับวงซิมโฟนีออเคสตรา โดยนำวิธีการประพันธ์ในรูปแบบดนตรีประชันที่ผสมผสานเข้ากับเทคนิคทางการประพันธ์ต่างๆ และมุ่งเน้นการสอดประสานเครื่องดนตรีเดี่ยวและวงออเคสตราเป็นสำคัญ สังกัดลักษณะที่ใช้ในบทประพันธ์คือ สังกัดลักษณะรอนโด สังกัดลักษณะสามตอน และสังกัดลักษณะโซนาตารอนโดในรูปแบบคอนแชร์โต เพื่อสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงในลีลาของดนตรีคลาสสิกผสมผสานกับดนตรีแจ๊ส

คำสำคัญ: คอนแชร์โต, แซกโซโฟน, คลื่นกระทบฝั่ง

*Corresponding author, E-mail: yat_osk114@hotmail.com

¹ นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² ศาสตราจารย์ หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

³ โครงการทุนพัฒนาอาจารย์และบุคลากรสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในเขตพัฒนาเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี

ABSTRACT

The Doctoral Music Composition “*Concerto for Saxophone and Symphony Orchestra*” is the piece to be inspired by the Thai spectacularly traditional masterpiece called “*Kluen Kra Tob Fung*” the overture which was composed by King Prachadhipok (King Rama VII) . The piece has been composing in the genre of concerto, competition between saxophone soloist and symphony orchestra. Under the charismatic way of composing, the composer has been applied the musical integration of various composing techniques. The diversity of roles, colors and styles of the saxophone playing and the symphony orchestra are emphasized. The rondo form, ternary form and sonata-rondo form have been modifying used. The piece has been composed as combination between classic and jazz music.

Keywords: Concerto, Saxophone, Kluen Kra Tob Fung

ความเป็นมาและความสำคัญ

ในการประพันธ์เพลงครั้งนี้ ได้รับแรงบันดาลใจจากเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว คือ “เพลงโหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง” โดยในบทประพันธ์นี้ ผู้ประพันธ์จะนำทำนองหลักของบทเพลงพระราชนิพนธ์มาพัฒนาและนำเสนอออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ คือ บทประพันธ์เพลงคอนแชร์โต (Concerto) สำหรับแซกโซโฟนและวงซิมโฟนีออร์เคสตรา เป็นบทเพลงที่ประพันธ์สำหรับรูปแบบการบรรเลงเพลงคอนแชร์โตสำหรับแซกโซโฟนที่มีการรวมวงดนตรีในรูปแบบออร์เคสตรา คอนแชร์โตบทนี้ประกอบด้วยลีลาการบรรเลงทั้งหมด 3 ท่อน ในอัตราความเร็วปานกลาง ช้า เร็วมาก ตามแบบแผนมาตรฐานคอนแชร์โตในยุคคลาสสิก โดยผู้ประพันธ์เลือกใช้แซกโซโฟนซึ่งเป็นเครื่องมือเอกที่มีความเชี่ยวชาญ และเป็นเครื่องดนตรีที่มีลักษณะเสียงที่หลากหลาย ทั้งลุ่มลึก กระด้าง รุนแรง อ่อนหวาน

นอกจากนั้น ผู้ประพันธ์เพลงยังได้รับแรงบันดาลใจจากบทเพลงต่าง ๆ เช่น *Concerto en Mi bemol pour Saxophone Alto et Orchestre a Cordes* ของ Alexandre Glazounov, *Concerto pour Saxophone Alto et Orchestre a Cordes* ของ Pierre Max Dubois, *Concertino da Camera pour Saxophone alto et onze instrument* ของ Jacques Ibert, *Concerto pour Saxophone Alto et Orchestre* ของ Henri Tomasi, *Rhapsody for Tenor Saxophone* ของ Caesar Giovannini ฯลฯ โดยใช้กลวิธีรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในการประพันธ์ดนตรีคลาสสิกและดนตรีแจ๊สมาสร้างสรรค์อย่างลงตัว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างผลงานดนตรีตะวันตกในรูปแบบคอนแชร์โตสำหรับเครื่องดนตรีประเภทแซกโซโฟน ผู้ประพันธ์ได้รับแรงบันดาลใจจากบทเพลงพระราชนิพนธ์ “โหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง” โดยผู้ประพันธ์ได้นำทำนองหลักของบทเพลงพระราชนิพนธ์มาพัฒนาและนำเสนอออกมาเป็นผลงานสร้างสรรค์
2. เพื่อขยายกลุ่มผู้ฟังดนตรีในแนวบรรเลงประชันกับวงออร์เคสตราให้มากขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้สร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงใหม่โดยใช้เทคนิคคีตปฏิบัติในการประพันธ์เพลงและการนำมาใช้ในการแสดงเดี่ยว
2. เพื่อเผยแพร่บทประพันธ์เพลงและวิธีการประพันธ์เพลงในทางวิชาการ

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้ประพันธ์ได้เรียบเรียงบทเพลงประเภทคอนแชร์โตในลักษณะวงซิมโฟนีออร์เคสตราขนาดใหญ่ ประชันกับแซกโซโฟน แบ่งเป็น 3 ท่อน มีความยาวประมาณ 35 นาที

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กำหนดสังคีตลักษณ์ของบทประพันธ์ ประกอบด้วยโครงสร้างใหญ่จำนวน 3 ท่อน สังคีตลักษณ์ที่ใช้ในบทประพันธ์คือ สังคีตลักษณ์รอนโด สังคีตลักษณ์สามตอน และสังคีตลักษณ์โซนาตารอนโด โดยที่แต่ละท่อนมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันออกไปอย่างชัดเจน แต่จะสัมพันธ์กันในภาพรวมของบทเพลง
2. สร้างทำนองหลัก (Theme) หมายถึงทำนองเพลงที่เป็นหลักหรือทำนองสำคัญของเพลง อาจมีมากกว่า 1 ทำนองในแต่ละท่อนของเพลง โดยผู้ประพันธ์พิจารณาถึงความเหมาะสมของบทบาทของแซกโซโฟนซึ่งเป็นเครื่องดนตรีเดี่ยวและบทบาทของวงออร์เคสตราในแต่ละท่อน
3. สร้างองค์ประกอบต่าง ๆ ของบทประพันธ์ โดยการพัฒนาจากทำนองหลักและรูปแบบของการประสานเสียงให้มีความสอดคล้องกัน เพื่อส่งเสริมให้บทเพลงประชันมีความชัดเจน
4. จัดแนวของเครื่องดนตรีแต่ละแนวโดยพิจารณาถึงแนวทำนอง แนวประกอบเสียงประสาน และความเหมาะสมของเครื่องดนตรีที่จะใช้ในแต่ละช่วงของทำนอง

ผลการศึกษาวิจัย

โครงสร้างบทประพันธ์ ท่อนที่ 1 (Allegro Moderato)

บทประพันธ์ท่อนที่ 1 นี้มีความยาวประมาณ 14 นาที มีลีลาจังหวะที่ค่อนข้างเร็ว เริ่มบรรเลงโดยวงซิมโฟนีออร์เคสตราในบันไดเสียง D ไมเนอร์ และสอดคล้องประสานกับการใช้คอร์ดทบเจ็ดโดมิแนนท์ (Dominant Seventh Chord) ในตอนเริ่มต้น มีการใช้เสียงดั่ง - เบาสลับกันเพื่อสร้างสีสันให้กับบทเพลง คอนแชร์โตท่อนที่ 1 (Movement 1) ประพันธ์โดยใช้รูปแบบรอนโด (Rondo Form) หมายถึง สังคีตลักษณ์ที่มีการนำความคิดหลักเดิมกลับมาซ้ำมากกว่า 1 ครั้ง ความคิดหลักนี้คือทำนองรอนโดหรือทำนองหลัก และมีตอนแยกซึ่งเป็นตอนต่างไปสลับกับตอนที่นำเสนอทำนองหลัก โดยท่อนนี้ ผู้ประพันธ์ใช้ทำนองหลักที่ 1 บรรเลงซ้ำกัน 5 ครั้ง ได้แก่ ทำนอง ABACADABA โครงสร้างของท่อนที่ 1 ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

M.M. ♩=108	ห้องที่ 1-5	ช่วงบทนำ (Introduction)
	ห้องที่ 6-53	ช่วง A ทำนองที่ 1
	ห้องที่ 54-96	ช่วง B ทำนองที่ 2
	ห้องที่ 97-112	ช่วง A ทำนองที่ 1
	ห้องที่ 113-119	ช่วง A' ทำนองที่ 1
	ห้องที่ 120-130	ช่วง A ทำนองที่ 1
	ห้องที่ 131-138	ช่วง C ทำนองที่ 3
	ห้องที่ 139-150	ช่วงเชื่อม (Transition)
	ห้องที่ 151-158	ช่วง A ทำนองที่ 1
	ห้องที่ 159-226	ช่วง A' ทำนองที่ 1
	ห้องที่ 227-241	ช่วงเดี่ยว (Cadenza Ad lib)
	ห้องที่ 242-251	ช่วงเชื่อม (Transition) เพื่อไปหา ช่วง D
	ห้องที่ 252-269	ช่วง D ทำนองที่ 4
	ห้องที่ 270-307	ช่วง A ทำนองที่ 1
	ห้องที่ 308-319	ช่วง B ทำนองที่ 2
	ห้องที่ 320-326	ช่วงเชื่อม (Transition)
	ห้องที่ 327-338	ช่วง A ทำนองที่ 1

ผู้ประพันธ์ใช้แนวความคิดในการประพันธ์โดยใช้แนวทำนองหลักต่อไปนี้

ที่มาของทำนองที่ 1

นำทำนองเพลงโหมโรงคลื่นกระทบฝั่งมาใช้ในลักษณะการพลิกกลับโน้ต (Inversion)

ตัวอย่างที่ 1 ลักษณะการพลิกกลับโน้ตของทำนองโหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง



นำเอาส่วนหนึ่งของทำนองโหมโรงคลื่นกระทบฝั่งที่พลิกกลับแล้วมาใช้ ได้แก่น้ต 4 ตัวแรกของบทเพลงมาใช้เป็นทำนองที่ 1.1 และทำนองที่ 1.2

ตัวอย่างที่ 2 ทำนองที่ 1.1 (ช่วง A)



ตัวอย่างที่ 3 ทำนองที่ 1.2 (ช่วง A)



ที่มาของทำนองที่ 2

ผู้ประพันธ์ได้นำแรงบันดาลใจด้านสำเนียงสมัยใหม่ที่ไม่ใช่ลักษณะของไดอาโทนิคมาปรับใช้ในการสร้างทำนองที่ 2 โดยใช้ลักษณะของบันไดเสียงดิมินิช

ตัวอย่างที่ 4 ทำนองที่ 2 (ช่วง B)



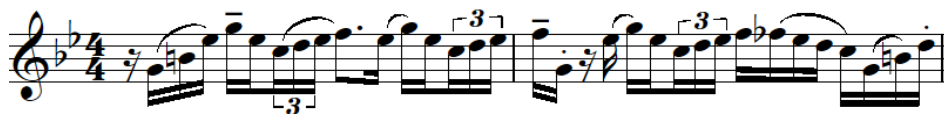
ที่มาของทำนองที่ 3-4

ผู้ประพันธ์ใช้เทคนิคการด้นสด (Improvisation) ในแนวแซกโซโฟน

ตัวอย่างที่ 5 ทำนองที่ 3 (ช่วง C)



ตัวอย่างที่ 6 ทำนองที่ 4 (ช่วง D)



ตัวอย่างการวิเคราะห์แนวทางการประพันธ์ ตอนที่ 1

ห้องที่ 49-50 กลุ่มของเครื่องสายมีการใช้เทคนิคเล่นถอยหลัง (Retrograde) มาใช้กับทำนองที่พัฒนามาจากทำนองที่ 1.1

ตัวอย่างที่ 7 การใช้เทคนิคเล่นถอยหลัง

The musical score is for a string ensemble (Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, and Double Bass) in 4/4 time, F major. The tempo is Andante. The score shows a retrograde technique (arco) in 4/4 time. The score is in F major and 4/4 time. The tempo is Andante. The score shows a retrograde technique (arco) in 4/4 time. The score is in F major and 4/4 time. The tempo is Andante.

โครงสร้างบทประพันธ์ ท่อนที่ 2 (Andante)

การประพันธ์ท่อนที่ 2 นี้มีความยาวประมาณ 10 นาที ลักษณะของบทเพลงมีอารมณ์ที่นุ่มนวล อ่อนหวานโดยช่วงต้นของบทเพลง ไวโอลินบรรเลงทำนองหลักพร้อมกับการประสานเสียงของกลุ่มเครื่องสาย ลักษณะการประพันธ์ของท่อนนี้มีโครงสร้างแบบสังคีตลักษณ์สามตอน (Ternary Form) คือโครงสร้างของบทเพลงมีส่วนสำคัญอยู่สามช่วง โดยช่วงแรกและช่วงที่สามจะมีช่วง A เหมือนหรือคล้ายคลึงกันทั้งในด้านของทำนองและท่วงทำนองเสียง ส่วนช่วงที่สองคือช่วง B เป็นช่วงที่แตกต่างออกไป ความสำคัญของสังคีตลักษณ์สามตอน คือการกลับมาของช่วง A ซึ่งนำทำนองของส่วนแรกกลับมาในท่วงทำนองเดิม ช่วงนำเทคนิคโดยรวมใช้หลักการแปรทำนอง ทำนองหลักนั้นมีลักษณะซ้ำ เริ่มต้นใน โหมด F โดเรียน จากการบรรเลงด้วยวงซิมโฟนีออร์เคสตราจนจบทำนอง หลังจากนั้นแซกโซโฟนจะเริ่มบรรเลงทำนองหลัก ในช่วง A นี้ผู้ประพันธ์ใช้เทคนิคการซ้ำลักษณะจังหวะ (Rhythmic Repetition) และปรับเปลี่ยนเสียงประสานตามที่ได้อำหนดไว้ กลุ่มคอร์ดที่สำคัญที่ใช้ในท่อนที่ 2

ตัวอย่างการวิเคราะห์แนวทางการประพันธ์ ตอนที่ 2

ห้องที่ 100 -103 มีการใช้เทคนิคโน้ตสามปรับ (Tierce de Picardie) หมายถึง การที่โน้ตตัวที่ 3 หรือโน้ตตัวกลางของคอร์ดไมเนอร์ซึ่งถูกปรับให้สูงขึ้นครึ่งเสียงทำให้คอร์ดไมเนอร์กลายเป็นคอร์ดเมเจอร์ มักเกิดขึ้นในห้องสุดท้ายของเพลง และคอร์ดที่ปรับเป็นคอร์ดโทนิกดตัวอย่างเช่น i-V7-I

ตัวอย่างที่ 10 การเทคนิคโน้ตสามปรับ

The image shows a musical score for five instruments: Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, and Contrabass. The music is in 4/4 time. The key signature has one flat (B-flat). The score illustrates the Tierce de Picardie technique, where the third of a minor chord is raised to the major third in the final measure. The notes are as follows:

- Violin I:** C4 (half note), D4 (half note), E4 (half note), F4 (half note).
- Violin II:** C4 (half note), D4 (half note), E4 (half note), F4 (half note).
- Viola:** C4 (half note), D4 (half note), E4 (half note), F4 (half note).
- Violoncello:** C4 (half note), D4 (half note), E4 (half note), F4 (half note).
- Contrabass:** C4 (half note), D4 (half note), E4 (half note), F4 (half note).

โครงสร้างบทประพันธ์ ตอนที่ 3 (Allegro)

คอนแชร์โตสำหรับแซกโซโฟนตอนที่ 3 นี้มีสังคีตลักษณะแบบโซนาตารอนโด (Sonata-Rondo Form) หมายถึง รูปแบบของบทเพลงที่มีโครงสร้างผสมผสานกันระหว่างสังคีตลักษณะ โซนาตาและสังคีตลักษณะรอนโด มักปรากฏเป็นท่อนใดท่อนหนึ่งของบทเพลงที่มีหลายท่อน โดยเฉพาะในท่อนสุดท้าย โครงสร้างประกอบด้วย 3 ช่วง ได้แก่ ช่วงนำเสนอ (Exposition) ช่วงพัฒนาแนวทำนอง (Development) ช่วงย้อนความ (Recapitulation) และช่วง

ท้ายมีการนำเอาทำนองที่ 1 (1st Subject) มาซ้ำสรุปอีกครั้ง สำหรับการประพันธ์ท่อนนี้มีความยาวประมาณ 12 นาที ลักษณะของบทเพลงมีลีลาที่สนุกสนานและรวดเร็ว ในช่วงเริ่มต้นของเพลงนำเข้ามาโดยกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง และตามมาด้วยแซกโซโฟนบรรเลงทำนองที่ 1 ในท่อนนี้ภาพรวมมีการโต้ตอบกันระหว่างแซกโซโฟนกับวงดนตรีโดยใช้เทคนิคการเลียน (Imitation) โดยให้วงดนตรีบรรเลงสลับกับผู้แสดงเดี่ยวแซกโซโฟน โครงสร้างของท่อนที่ 3 มีรายละเอียดดังนี้

M.M. ♩ = 126

- | | |
|-----------------|--|
| ห้องที่ 1-10 | ช่วงบทนำ |
| ห้องที่ 12-89 | ช่วงนำเสนอ ทำนองที่ 1 (1 st Subject) ใน กุญแจเสียงโทนิค ห้องที่ 12-15 และทำนองที่ 2 (2 nd Subject) ในกุญแจเสียง D เมเจอร์ ห้องที่ 39-40 และกลับมาทำนองที่ 1 อีกครั้งในห้องที่ 68-69 |
| ห้องที่ 90-139 | ช่วงพัฒนาแนวทำนอง โดยเริ่มต้นด้วยการนำเอาทำนองที่ 1 จากท่อน 1 (Movement 1) มาใช้พัฒนาเป็นทำนองที่ 3 (3 rd Subject) ในท่อนนี้เริ่มตั้งแต่ห้องที่ 91-139, มีการเอาส่วนของทำนองที่ 1 ของท่อน 2 (Movement 2) มาใช้พัฒนาในห้องที่ 99-101 และทำนองที่ 1 ของท่อน 3 (Movement 3) มาใช้ใน ห้องที่ 128-130 โดยการนำเอาลักษณะจังหวะมาพัฒนา |
| ห้องที่ 140-158 | ช่วงย้อนความ การกลับมาของทำนองที่ 1 ในกุญแจเสียงโทนิค ห้องที่ 150-151 และทำนองที่ 2 ห้องที่ 154-155 |
| ห้องที่ 159-166 | ช่วงท้ายเพลง โดยนำทำนองที่ 1 มาซ้ำสรุปอีกครั้ง |

ตัวอย่างที่ 11 ทำนองที่ 1 ในกุญแจเสียงโทนิค



ตัวอย่างที่ 12 ทำนองที่ 2 (2nd Subject) ในกุญแจเสียง D เมเจอร์



ตัวอย่างที่ 13 ทำนองที่ 3 โดยผู้ประพันธ์นำทำนองที่ 1 จากท่อนที่ 1 (Movement 1) มาบรรเลงในอัตราช้าปานกลาง (Andante)



ตัวอย่างการวิเคราะห์แนวทางการประพันธ์ ท่อนที่ 3

ห้องที่ 77-78 กลุ่มไวโอลิน บรรเลงทำนองหลักที่ 1 โดยมีแซกโซโฟนบรรเลงเสริม และ ฟลูต โอโบ คลาริเน็ต บรรเลงในลักษณะแนวทำนองสอดประสานประกอบ

ตัวอย่างที่ 14 แซกโซโฟนบรรเลงเสริมและ ฟลูต โอโบ คลาริเน็ต บรรเลงในลักษณะแนว
ทำนองสอดประสาน

The musical score for Example 14 is written for a woodwind and string ensemble. It consists of seven staves: Flute 1, Flute 2, Oboe 1, Clarinet in Bb 1, Tenor Saxophone, Violin I, and Violin II. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The woodwinds (Flutes, Oboe, Clarinet) play a simple harmonic accompaniment with notes on the first and second beats of each measure. The Tenor Saxophone and Violins play a more complex melody, featuring eighth and sixteenth notes, triplets, and slurs. The dynamics are marked as *mf* (mezzo-forte) for the woodwinds, and *f* (forte) and *mp* (mezzo-piano) for the Tenor Saxophone and Violins. The Tenor Saxophone part includes a crescendo leading to a *ff* (fortissimo) section.

สรุปผลการวิจัย

บทประพันธ์เพลงคุณิพนธ์: คอนแชร์โตสำหรับแซกโซโฟนและวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ได้รับแรงบันดาลใจจากเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว คือ “เพลงโหมโรงคลื่นกระทบฝั่ง” โดยในบทประพันธ์นี้ ผู้ประพันธ์ได้นำทำนองหลักของบทเพลงพระราชนิพนธ์มาพัฒนาและนำเสนอเป็นผลงานสร้างสรรค์ คือ บทประพันธ์เพลงคอนแชร์โตสำหรับแซกโซโฟนและวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ในรูปแบบของดนตรีบริสุทธิ์และต้องการ

นำเสนอถึงวิธีการประพันธ์ในรูปแบบดนตรีประชันที่ผสมผสานเข้ากับเทคนิคทางการประพันธ์ต่าง ๆ เช่น การซ้ำ การเลียน การถอยหลัง การแปรแนว และกลวิธีรูปแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในการประพันธ์ โดยมุ่งเน้นการสอดประสานเครื่องดนตรีเดี่ยวและวงออร์เคสตราเป็นสำคัญ ลักษณะโดยรวมของ บทประพันธ์คอนแชร์โตสำหรับแซกโซโฟนและวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ผู้ประพันธ์ได้นำเอาทำนองหลักมาพัฒนาและกำหนดเสียงประสาน ตามจินตนาการที่ผู้ประพันธ์ได้รับแรงบันดาลใจ มีความยาวประมาณ 35 นาที ประกอบด้วยโครงสร้างใหญ่จำนวน 3 ท่อน สังคีตลักษณ์ที่ใช้ในบทประพันธ์คือ สังคีตลักษณ์รอนโด สังคีตลักษณ์สามตอน และสังคีตลักษณ์โซนาตารอนโด ในรูปแบบคอนแชร์โต และเพื่อสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงในรูปแบบทำนองลีลาของดนตรีคลาสสิกผสมผสานกับดนตรีแจ๊ส

การเผยแพร่ผลงาน

การเผยแพร่บทประพันธ์เพลงคอนแชร์โตสำหรับแซกโซโฟนและวงซิมโฟนีออร์เคสตรา ในรูปแบบการแสดงคอนเสิร์ต จัดขึ้น 2 ครั้ง โดยครั้งที่ 1 จัดแสดงเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน 2557 ณ ห้อง 111 อาคารมหาจุฬาลงกรณ์ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมี ดร.รุจิภาส ภูษัญญุกัทร เป็นวาทยกร

การเผยแพร่ครั้งที่ 2 จัดแสดงเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2557 โดยวง Showa University Wind Symphony ณ Showa University of Music ประเทศญี่ปุ่น โดยเป็นการนำศิลปะและลีลาทำนองและการประสานเสียงแบบแจ๊สมาผสมผสานกับดนตรีร่วมสมัยตะวันตกรวมถึงการสอดแทรกลีลาแบบไทยเข้าไปเพิ่มสีสันอย่างกลมกลืน โดยมี Professor Hitoshi Sekiguchi และ Associate Professor Shintaro Fukumoto เป็นวาทยากร

บรรณานุกรม

- นัชชา พันธุ์เจริญ. *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เกษ
กะรัต, 2552.
- Adler, Samuel. *The Study of Orchestration*. 3rd ed. New York: W.W. Norton & Company,
2002.
- Green, Douglass M. *Form in Tonal Music; An Introduction to Analysis*. New York: Holt,
Rinehart and Winson, 1965.
- Kostka, Stefan, and Dorothy Payne. *Tonal Harmony with an Introduction to Twentieth-
Century Music*. 6th ed. New York: McGraw-Hill, 2008.
- Levine, Mark. *The Jazz Theory Book*. Petaluma, CA: Sher Music, 1995.

วารสารดนตรีรังสิต

RANGSIT MUSIC JOURNAL

วิทยาลัยดนตรี มหาวิทยาลัยรังสิต

ISSN 1905-2707

Vol.11 No.2 July-December 2016

บทความวิชาการ และบทความวิจัย